

Soepbedeling voor asielzoekers

we weten het: ze komen
van een andere wereld
in hun hoofd wordt nog
geschoten, hun lonen
bedroegen een dollar per dag

gul zullen we hen onthalen
op warme kartonnen dozen
om gezellig weg te dromen
wanneer het waakzame straatlicht
doordringt in portiek en portalen

we weten het: ze komen
gretig naar onze soepbedeling
ze vormen een rij waar je
geen einde aan ziet

zelfs al bouwen we een toren
waar scherpschutters waken
met ogen die in het donker
verscholen lichamen ontwaren;
zelfs al verscheuren we
al hun papieren: dan nog
zal het gebeuren, dit ongedierte
heeft genoeg aan een kier

en zie de schande: hun lompen
ontsieren onze stralende winkelstraat
hoe brutaal hun uitgestoken hand
hoe goor en gortig hun kartonnen dozen

schooiers zijn het, schaamtelozen
die etalages bederven: op de duur
hoor je ook de schoten in hun hoofd,
het instorten van brandende daken

we noemen hen gelukzoekers
alsof dit woord een brandmerk is,
de ratel van een melaatse -
en gretig als vliegen komen ze
naar een soepbedeling, een kom
slurpen en smullen, het kost ons
zowaar een dollar per dag

maar geef toe: bij ons wordt
alleen door ogen geschoten
en een doorweekte doos is geen
dak dat instort en brandt

staf de wilde